

CLASSICAL TRIPOS Part II
Group A Literature

Wednesday 31 May 2000 9 to 12

Paper A 1

HOMER *ODYSSEY*: VIRGIL *AENEID*

Answer **three** questions: at least **one** from Section **A** and at least **one** from Section **B**.

It is important to write good English.

Irrelevance will be penalised.

SECTION A

1 Translate and comment on **one** of the following passages:

- (a) αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
ῥεία λαθὼν Εὐμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεεῖνετο μύθῳ. 305
“Εὐμαι, ἦ μάλα θαῦμα κύων ὄδε κείτ' ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
ἦ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδει τῶδε,
ἦ αὐτῶς οἰοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσι ἀνακτες.” 310
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα·
“καὶ λίην ἀνδρὸς γε κύων ὄδε τῆλε θανόντος.
εἰ τοιόσδ' εἴη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα,
οἷόν μιν Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
αἰψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτήτα καὶ ἀλκὴν. 315
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἔχνεσι γὰρ περιήδη·
νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἀναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
ᾤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσι ἀνακτες, 320
οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσι ἐναΐσιμα ἐργάζεσθαι·
ἡμῖσι γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνονται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἡμαρ ἔλῃσι.”
ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
βῆ δ' ἰθὺς μεγάρῳ μετὰ μνηστήρας ἀγαυούς. 325
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἔεικοστῶ ἐναυτῶ.

Odyssey xvii 304–327

[TURN OVER for continuation of Question 1

(b)	inter quas Phoenissa recens a uulnere Dido errabat silua in magna; quam Troius heros ut primum iuxta stetit agnouitque per umbras obscuram, qualem primo qui surgere mense aut uidet aut uidisse putat per nubila lunam, demisit lacrimas dulciq̄ue adfatus amore est:	450 455
	'infelix Dido, uerus mihi nuntius ergo uenerat extinctam ferroque extrema secutam? funeris heu tibi causa fui? per sidera iuro, per superos et si qua fides tellure sub ima est, inuitus, regina, tuo de litore cessi.	460
	sed me iussa deum, quae nunc has ire per umbras, per loca senta situ cogunt noctemque profundam, imperiiis egere suis; nec credere quui hunc tantum tibi me discessu ferre dolorem. siste gradum teque aspectu ne subtrahe nostro.	465
	quem fugis? extremum fato quod te adloquor hoc est.' talibus Aeneas ardentem et torua tuentem lenibat dictis animum lacrimasque ciebat. illa solo fixos oculos auersa tenebat nec magis incepto uultum sermone mouctur	470
	quam si dura silex aut stet Marpesia cautes. tandem corripuit sese atque inimica refugit in nemus umbriferum, coniunx ubi pristinus illi respondet curis acquatque Sychaeus amorem. nec minus Aeneas casu percussus iniquo	475
	prosequitur lacrimis longe et miseratur euntem.	

Aeneid VI 450–476

2 Comment on any **two** of the following passages, translating wherever translation will help clarify your argument.

- (a) ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψίῳ, δία θεάων,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἳ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιμιν εὐνάξεσθαι
ἀμφιδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. 120
ὡς μὲν ὅτ' Ἰλρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,
ἦος ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
οἷς ἀγαοῖς βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνε.
ὡς δ' ὀπότ' Ἰασίωσι εὐπλόκαμος Δημήτηρ, 125
ᾧ θυμῷ εἶξασα, μίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ
νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἀγασθε, θεοί, βροτῶν ἀνδρα παρεΐναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμὸς τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον 135
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἦματα πάντα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πῶς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
ἔρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὐ πῆ ἐγὼ γὰρ 140
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἵκηται.”

Odyssey v 116-144

- (b) ἢ δὲ μάλ' ἀσφαλῆως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
κίρκος ὀμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ὡς ἢ ῥίμφα θεούσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μῆδ' ἔχοντα,
ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὄν κατὰ θυμὸν 90
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὔδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.
εὐτ' ἀστήρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἴουῖς ἠριγενείης,
τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς. 95
Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμῆν, ἀλίιο γέροντος,
ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
ἄκται ἀπορρώγες, λιμένος ποτιπεπτηῦται,
αἶ τ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσάηων μέγα κύμα
ἔκτοθεν· ἐντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσι 100
νηῆς εὔσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές,
ἱρὸν νυμφάων αἶ νηϊάδες καλέονται.
ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆς ἔασι 105
λαῖνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσοισι μέλισσαι.
ἐν δ' ἴστοι λίθει περιμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ιδέσθαι·
ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύο δέ τέ αἱ θύραι εἰσίν,
αἱ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβηταὶ ἀνθρώποισιν, 110
αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσι θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.

- (ε) ὥς φάτο Τηλέμαχος· μνηστήρησι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἄσβεστον γέλω ὤρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα. 346
 οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῶν ἀλλοτρίοισι,
 αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής· 350
 “ἄ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
 εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γούνα,
 οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
 αἵματι δ' ἔρράδαται τοῖχοι καλάι τε μεσόδμαι·
 εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή, 355
 ἰεμένων Ἐρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
 οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.”
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασαν.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἄρχ' ἀγορεύειν·
 “ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς. 360
 ἀλλά μιν αἴψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
 εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “Εὐρύμαχ', οὐ τί σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆς ὀπάζειν·
 εἰσὶ μοι ὀφθαλμοὶ τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω 365
 καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.
 τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὕμιν
 ἐρχόμενον, τό κεν οὐ τις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
 μνηστήρων, οἱ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
 ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.” 370

Odyssey xx 345-370

(d)	uestibulum ante ipsum primoque in limine Pyrrhus exsultat telis et luce coruscus aëna:	470
	qualis ubi in lucem coluber mala gramina pastus, frigida sub terra tumidum quem bruma tegebat, nunc, positus nouus exuuiis nitidusque iuuenta, lubrica conuoluit sublato pectore terga	
	arduus ad solem, et linguis micat ore trisuleis.	475
	una ingens Periphas et equorum agitator Achillis, armiger Automedon, una omnis Scyria pubes succedunt tecto et flammam ad culmina iactant.	
	ipse inter primos correpta dura bipenni limina perrumpit postisque a cardine uellit	480
	aeratos; iamque excisa trabe firma cauauit robora et ingentem lato dedit ore fenestram. apparet domus intus et atria longa patescunt: apparent Priami et ueterum penetralia regum.	
	armatosque uident stantis in limine primo.	485
	at domus interior gemitu miseroque tumultu miscetur, penitusque cauae plangoribus aedes femineis ululant; ferit aurea sidera clamor. tum pauidae tectis matres ingentibus errant amplexaeque tenent postis atque oscula figunt.	490
	instat ui patria Pyrrhus; nec claustra nec ipsi custodes sufferre ualent; labat ariete crebro ianua, et emoti procumbunt cardine postes.	

Aeneid II 469–493

- (e) ecce furens animis aderat Tirynthius omnemque
 accessum lustrans huc ora ferebat et illuc,
 dentibus infrendens. ter totum feruidus ira 230
 lustrat Auentini montem, ter saxea temptat
 limina nequiquam, ter fessus ualle resedit.
 stabat acuta silex praccisis undique saxis
 speluncae dorso insurgens, altissima uisu,
 dirarum nidis domus opportuna uolucrum. 235
 hanc, ut prona iugo lacuum incumbebat ad amnem,
 dexter in aduersum nitens concussit et imis
 auulsam soluit radicibus, inde repente
 impulit; impulsu quo maximus intonat aether,
 dissultant ripae refluitque exterritus amnis. 240
 at specus et Caci detecta apparuit ingens
 regia, et umbrosae penitus patuere cauernae,
 non secus ac si qua penitus ui terra dehiscens
 infernas reseret sedes et regna recludat
 pallida, dis inuisa, superque immane barathrum 245
 cernatur, trepident immisso limine Manes.
 ergo insperata deprensum luce repente
 inclusumque cauo saxo atque insueta rudentem
 desuper Alcides telis premit, omniaque arma
 aduocat et ramis uastisque molaribus instat. 250
 ille autem, neque enim fuga iam super ulla pericli,
 faucibus ingentem fumum (mirabile dictu)
 euomit inuoluitque domum caligine caeca
 prospectum eripiens oculis, glomeratque sub antro
 fumiferam noctem commixtis igne tenebris. 255

Aeneid VIII 228-255

(f) at Lausum socii exanimem super arma ferebant
 flentes, ingentem atque ingenti uulnere uictum.
 agnouit longe gemitum praesaga mali mens.
 canitiem multo deformat puluere et ambas
 ad caelum tendit palmas et corpore inhaeret. 845
 'tantane me tenuit uiuendi, nate, uoluptas,
 ut pro me hostili paterer succedere dextrae,
 quem genui? tuane haec genitor per uulnera seruator
 morte tua uiuens? heu, nunc misero mihi demum
 exitium infelix, nunc alte uulnus adactum! 850
 idem ego, nate, tuum maculaui crimine nomen,
 pulsus ob inuidiam solio sceptrisque paternis.
 debueram patriae poenas odiisque meorum:
 omnis per mortis animam sontem ipse dedissem!
 nunc uiuo neque adhuc homines lucemque relinquo. 855
 sed linquam.' simul hoc dicens attollit in aegrum
 se femur et, quamquam uis alto uulnere tardat,
 haud deiectus equum duci iubet. hoc decus illi,
 hoc solamen erat, bellis hoc uictor abibat
 omnibus. adloquitur maerentem et talibus infit: 860
 'Rhaebe, diu, res si qua diu mortalibus ulla est,
 uiximus. aut hodie uictor spolia illa cruenti
 et caput Aeneae referes Lausique dolorum
 ultor eris mecum, aut, aperit si nulla uiam uis,
 occumbes pariter; neque enim, fortissime, credo, 865
 iussa aliena pati et dominos dignabere Teucros.'

Aeneid x 841–866

3 Comment on **one** of the following pairs of passages, translating wherever translation will help clarify your argument.

- (α) ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κείθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 ἄψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο, 520
 ἢ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
 καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὃν ῥα καθείσεν
 Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὃ γ' εἰς ἐνιαυτόν,
 μὴ ἔ λάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένα λαῶν.
 αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
 κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φώτας ἀρίστους 530
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
 τὸν δ' οὐ εἶδὸτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 δειπνίσσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βουὴν ἐπὶ φάτνῃ. 535
 οὐδέ τις Ἀτρεΐδew ἐτάρων λίπεθ' οἷ οἱ ἔποντο,
 οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.

Odyssey IV 519–537

- ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θανάτον τε μόρον τε
 ἔκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας, 410
 δειπνίσσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βουὴν ἐπὶ φάτνῃ.
 ὡς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὡς ἀργιόδοντες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖη. 415
 ἤδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μουνάξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὡς ἀμφὶ κρητήρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 420
 οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνώπις
 νοσφίσαστ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Αἴδαο 425
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν σὺν τε στόμ' ἐρείσαι.

Odyssey XI 409–426

[TURN OVER for continuation of Question 3

- (b) οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων. 140
 στή δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς,
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρη,
 ἢ αὐτῶς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι
 λίσσοιτ' εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἴματα δοίη.
 ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 145
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι,
 μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 ἴγουνούμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἢ βροτὸς ἔσσι;
 εἰ μὲν τις θεὸς ἔσσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, 150
 Ἄρτέμιδί σε ἐγὼ γε, Διὸς κούρη μέγалоιο,
 εἰδὸς τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἀγχιστα εἴσκω·
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, τοῖ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
 τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς 155
 αἰὲν εὐφροσύνησιν ἰαίνεται εἵνεκα σείο,
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεύσαν.
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
 ὃς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἐγὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν, 160
 οὐτ' ἀνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα."

Odyssey vi 139 161

- cui mater media sese tulit obuia silua
 uirginis os habitumque gerens et uirginis arma 315
 Spartanae, uel qualis equos Threissa fatigat
 Harpalyce uolucrumque fuga praeuertitur Hebrum.
 namque umeris de more habilem suspenderit arcum
 uenatrix dederatque comam diffundere uentis,
 nuda genu nodoque sinus collecta fluentis. 320
 ac prior 'heus,' inquit, 'iuuenes, monstrate, mearum
 uidistis si quam hic errantem forte sororum
 succinctam pharetra et maculosae tegmine lyncis,
 aut spumantis apri cursum clamore prementem.'
 sic Venus et Veneris contra sic filius orsus: 325
 'nulla tuarum audita mihi neque uisa sororum,
 o quam te memorem, uirgo? namque haud tibi uultus
 mortalis, nec uox hominem sonat; o, dea certe
 (an Phoebi soror? an Nympharum sanguinis una?).
 sis felix nostrumque leues, quaecumque, laborem 330
 et quo sub caelo tandem, quibus orbis in oris
 iactemur doceas: ignari hominumque locorumque
 erramus uento huc uastis et fluctibus acti.
 multa tibi ante aras nostra cadet hostia dextra.'

Aeneid i 314 334

SECTION B

- 4 Irony in the *Odyssey*.
- 5 Laertes.
- 6 'Similar scenes are often arranged in a deliberate and cumulative sequence.' How successful is this technique in the *Odyssey*?
- 7 Rhetoric in the *Odyssey*.
- 8 'The sketches of the daily life in Odysseus' household constitute a sort of comedy of character (*κωμωδία τις ἠθολογουμένη*).' Longinus *On the Sublime* 9, 15. Discuss.
- 9 Compare the use of the marvellous and miraculous in the *Odyssey* and the *Aeneid*.
- 10 'What the household is to the *Odyssey* the city is to the *Aeneid*.' Discuss.
- 11 Actiology in the *Aeneid*.
- 12 'The action of the *Aeneid* is determined more in the Underworld than on Olympus.' Discuss.
- 13 'Dido's tragedy lies in the fact that she is a woman.' Discuss.
- 14 Discuss the uses of pathos and emotion in the *Aeneid*.
- 15 Children in the *Aeneid*.
- 16 'In the end cultural definition matters more than political justification in the *Aeneid*.' Discuss.